

kan overvære dens Møder, og at han altsaa erholder tilbørlig Underretning saavel om disses Afholdelse, som om, hvad deri skal foretages. Det Borsel, Udkastet i saa Henseende foreskriver (Aftenen forud), synes saa kort, at deri ikke vel kunde være noget at afkorte. Men da det dog muligt kan være af Bigtighed, at et Møde kan afholdes med kortere Borsel, eller at der paa et Møde kan bringes en Sag til Afgjørelse, som ikke har været sat paa Dagsordenen, saa foreslaes det, at begge Dele skulle kunne skee, naar Overpræsidenten dertil udtrykkelig meddeler sit Samtykke. Det bemærkes forøvrigt, at Skjødt Spørgsmaalene om Borsel og Dagsorden her kun fremkomme som en Garanti for Statens Tilsyn, have de ikke mindre Betydning baade for Repræsentationen selv og for det Borgersamsfund, hvis Vel samme skal varetage. Da Udvalget imidlertid, som ovenfor ansthydet, ikke skal andrage paa, at de vigtigste herhen hørende Bestemmelser skulle optages i selve Loven, skal det her indskrænke sig til den Bemærkning, at de i hvert Tilfælde bør finde deres Plads i Stadens Vedtægt.

De Beslutninger, mod hvilke Tilsynet i fornødent Fald skal indskride, ere de, som uden en saadan Indsigelse vilde være endelige. Men aaseet fra det mindre Heldige i Udkastets Udtryksmaade („Beslutninger tagne i Medfør af denne Lov, som ere stridende mod Lovgivningens“) er det vist usikkert, at det af Loven klarligen fremgaaer, mod hvilke af de kommunale Myndigheder den kan gøres gjældende, og dette er da formeentlig kun den samlede Communalbestyrelse, Borgerrepræsentationen, Magistraten og den enkelte Borgemeester eller paa eget Ansvar handlende Raadmand. Det første Tilfælde er naturligvis det, hvorom der nærmest vil blive Spørgsmaal, men ligesom Overpræsidentens Indgriben ogsaa maa kunne angaae Beslutningernes Udførelse eller den egentlige Forvaltning, som er overdraget til Magistraten alene (efter Majoritet) eller (uden Appel til den samlede Magistrat) til sammes enkelte Afdelinger, saaledes kunde der ogsaa tænkes Tilfælde, hvori en Beslutning af Repræsentationen alene kunde frem-

træde som endelig. Dette kan derimod ikke være Tilfældet med Hensyn til alle øvrige kommunale Myndigheder, og at Overpræsidenten ligeoverfor disse henvises til ad andre Dele — altsaa nærmest ved at henvende sig til vedkommende Borgemeester eller ved at forebringe Sagen i den samlede Magistrat — at søge Ulovligheder standsede eller Mangler afhjulpne, er saa meget mere henstigtsmæssigt, som ikke blot Statens Indgriben bør være en muligst sjelden Undtagelse, men Overpræsidentens umiddelbare og personlige Indgriben i Forvaltningens Detail maa ansees for forstyrrende for al god Forretningsorden og uforenelig med det Borgemeestrene paalagte Ansvar.

Skjødt det neppe vilde blive anseet for tvivlsomt, at det er Overpræsidenten, som i fornødent Fald maa være berettiget til at suspendere en Borgemeester eller anden communal Bestillingsmand, turde det dog være henstigtsmæssigt, at dette udtrykkelige udtales blandt de Tilfælde, hvori han ved Constitution har at sørge for Forretningernes Bestribelse, indtil Bestemmelse kan træffes af rette Vedkommende. Ligeledes antager Udvalget, at de nærmere Regler om Overpræsidentens Ret til at constituere Borgemeestre bør findes paa dette Sted, og ikke i § 9 om Raadmændene. At det ikke er den personlige Alder, men Embedsancienniteten, som skal være afgjørende ved det i Slutningen af § 5 forudsætte Tilfælde, er formeentlig kun en Redaktionsbemærkning.

Hvorvel de Bestemmelser, der indeholdes i § 7 om de Sager, der enten skulle eller ialtsald kunne gøres til Gjenstand for den samlede Magistrats Behandling, ere saa omfattende, at derefter saa godt som Alt kan vorde inddraget under samme, troer Udvalget dog ikke, at der deri kan foretages nogen Reduktelse. Hvad navnlig angaaer de almindelige Sager, der ikke henhøre under noget særligt Departement, og som altsaa blive at behandle af Overpræsidenten og at udfærdige gennem hans Secretariat, maa det ansees for en Selsfølge, at de altid skulle afgøres af Magistraten, fordi det selv aaseet fra disse Sagers præsumptive større Bigtighed, ikke kan